

9 Ianuarie – 15 Ianuarie

Când lumea ta se prăbușește

Textul de memorat: „*Dacă nu credeți, nu veți sta în picioare.*” (Isaia 7:9 dp)

Într-o zi de Sabat, Connie și Roy se întorceau cu mașina de la biserică. Când au intrat pe alea din curte, o găină pitică a traversat agitată în zbor, prin fața lor. Ceva nu era în regulă. Păsările de curte trebuiau să fie în siguranță în țarcul lor, dar ieșiseră. O cercetare rapidă le-a arătat ce se întâmpla. Cățelușa vecinilor scăpase și ea din curtea ei și era jos, lângă heleșteu, cu Daisy în dinți. Daisy era o găină frumoasă, cu o coadă albă, stufoasă. Connie a scos-o pe Daisy din colții câinelui, dar prea târziu. Pasărea a murit în brațele ei. Connie s-a așezat acolo, în curte, cu găina moartă în brațe și o jelea.

O altă pasăre a fost foarte tulburată. Un rățoi mare și alb, a văzut-o pe Connie ținând-o pe Daisy în brațe și se pare că a crezut că ea omorâse găina. Așa se face că, în următoarele săptămâni, ori de câte ori o vedea pe Connie, rățoiul o ataca răutăcios, ciupind-o foarte tare cu ciocul lui puternic. Uneori este greu să ne dăm seama cine ne sunt prietenii și cine, dușmanii.

În această săptămână vom studia despre un rege al lui Iuda care avea și el aceeași problemă și vom încerca să înțelegem de ce a făcut el alegeri greșite.

Duminică, 10 ianuarie – Pericol dinspre nord (Isaia 7:1-9)

1. Cu ce criză teribilă s-a confruntat regele Ahaz? 2 Împărați 15:37,38; 16:5,6; Isaia 7:1,2

Țările din nord, Israel (Efraim) și Siria (Aram), au atacat împreună regatul mai mic al lui Iuda, din sud, când Iuda era slăbit din cauza atacurilor edomiților și ale filistenilor. În trecut, Iuda luptase împotriva lui Israel, dar o alianță între Israel și Siria era prea mult. Se pare că Israel și Siria doreau să-l forțeze pe Iuda să se alieze cu ei împotriva marii puteri a lui Tiglat-Pileser al III-lea al Asiriei (numit Pul în 2 Împărați 15:19), care îi amenința cu expansiunea imperiului său. Israel și Siria lăsaseră deoparte lupta lor veche în fața acestui pericol mai mare. Dacă ar fi cucerit Iuda și ar fi pus acolo un rege-marionetă (Isaia 7:5,6), ar fi putut folosi resursele și forța de muncă din această țară.

2. Care a fost soluția lui Ahaz când lumea lui se destrăma? 2 Împărați 16:7-9; 2 Cronici 28:16

În loc să recunoască faptul că Dumnezeu era singurul lui prieten care putea să-l salveze, pe el și țara lui, Ahaz a încercat să și-l facă prieten pe Tiglat-Pileser al III-lea, dușmanul dușmanilor lui. Împăratul asirian a răspuns bucuros cererii de ajutor împotriva Siriei și a lui Israel. El primit o mită bogată, dar i-a fost oferită o scuză bună ca să pună mâna pe Siria, lucru pe care l-a și făcut fără întârziere (2 Împărați 16:9). Puterea alianței dintre Siria și Israel a fost frântă. Pe termen scurt, se părea că Ahaz salvase Regatul lui Iuda.

Acțiunea aceasta a lui Ahaz nu ar trebui să fie o surpriză. El fusese unul dintre cei mai răi regi din Iuda până atunci (2 Împărați 16:3,4; 2 Cronici 28:2-4).

Ce putem învăța din alegerea lui Ahaz? Dacă nu ascultăm de Domnul, oare ne vom încrede în El când vor veni încercări? (Iacov 2:22; Ieremia 12:5)

Luni, 11 ianuarie – Încercare de a-l opri pe rege (Isaia 7:3-9)

Ahaz își cântărea opțiunile politice pentru a face față amenințării din nord, dar Domnul știa ceva ce el nu știa. Dumnezeu îngăduise să vină asupra regelui aceste probleme ca să-l disciplineze și să-l facă să-și vină în fire (2 Cronici 28:5,19). Mai mult, deși a apela la Tiglat-Pileser pentru ajutor părea o idee logică și atrăgătoare din punct de vedere omenesc, Dumnezeu știa că lucrul acesta ar fi adus împărăția davidică a lui Iuda sub o stăpânire străină de sub care nu și-ar mai putut reveni niciodată. Miza era foarte mare, așa că Domnul l-a trimis pe Isaia la rege ca să-l convingă să nu ceară ajutor Asiriei.

3. De ce i-a spus Domnul lui Isaia să îl ia cu el pe fiul lui, Șear-Iașub? Isaia 7:3

Ahaz a tresărit când Isaia l-a salutat și i l-a prezentat pe fiul lui, care se numea „O rămășiță se va întoarce”. O rămășiță a cui? Se va întoarce de unde? Deoarece tatăl băiatului era profet, numele a sunat ca un mesaj de rău augur despre un popor care merge în robie. Sau era vorba despre întoarcerea la Dumnezeu, despre pocăință („a se întoarce” are și sensul de „a se pocăi”)? Mesajul lui Dumnezeu pentru Ahaz era: „Înseamnă ce vrei *tu* să însemne! Întoarce-te de la păcatele tale sau mergi în robie, dar din robie se va întoarce doar o rămășiță. Decizia îți aparține!”

4. Cum a rezolvat solia lui Dumnezeu situația regelui? Isaia 7:4-9

Amenințarea Siriei și a Israelului aveau să treacă, iar Iuda avea să fie cruțat. Pentru Dumnezeu, popoarele care lui Ahaz i se păreau niște enormi vulcani aprinși erau „două cozi de tăciuni care fumegă”. Ahaz nu trebuia să apeleze la Asiria pentru ajutor.

Dar, pentru a lua hotărârea cea bună, Ahaz trebuia să se încreadă în Domnul și în promisiunile Lui. Avea nevoie să creadă ca să poată rămâne în picioare (vers. 9). În ebraică, expresiile traduse prin „a crede” și „a sta în picioare” au aceeași rădăcină ca „adevăr” și „amin” (a spune adevărul, ceva de încredere). Ahaz trebuia să fie sigur înainte de a fi asigurat; trebuia să se încreadă ca să fie de încredere.

De ce avem nevoie ca să putem „sta în picioare”?

Marti, 12 ianuarie – O nouă șansă (Isaia 7:10-13)

Ahaz nu a răspuns la chemarea lui Isaia de a avea credință. Dumnezeu, în îndurarea Lui, i-a mai dat regelui o șansă, spunându-i să ceară un semn. Este una dintre cele mai mari invitații la credință care i-au fost adresate vreodată unui om! Dumnezeu nu a pus nicio restricție. Nici nu Și-a limitat oferta la jumătate din Împărăția Sa, cum făceau conducătorii omenesți când atingeau apogeul generozității (Ester 5:6; 7:2; Marcu 6:23). El era gata și dispus să golească tot cerul și pământul pentru un rege nelegiuit, dacă acesta ar fi vrut să creadă! Ahaz ar fi putut cere un munte de aur sau soldați cât nisipul mării.

5. Cum a răspuns Ahaz și de ce? Isaia 7:12

La prima vedere, răspunsul lui Ahaz pare evlavios și respectuos. El nu voia să-L pună la încercare pe Dumnezeu cum făcuseră israeliții în timpul pribegiei prin pustiu (Exodul 17:2; Deuteronomul 6:16). Dar acum, Dumnezeu îl invitase pe rege să-L pună la încercare (vezi Maleahi 3:10). Acceptarea darului Său copleșitor de generos l-ar fi făcut plăcere lui Dumnezeu și nu l-ar fi pus răbdarea la încercare. Dar Ahaz nu era dispus să Îi îngăduie lui Dumnezeu să-l ajute să creadă. El și-a zăvorât ușa inimii pentru a ține credința afară.

6. Ce a spus Isaia? Isaia 7:13

Isaia a arătat că, refuzând să-L pună pe Dumnezeu la încercare, aparent ca să nu-L obosească, Ahaz chiar L-a obosit pe Dumnezeu. Dar, mai tulburător, Isaia se referă aici la „Dumnezeul meu”, deși mai înainte îi spusese regelui: „Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău.” Când a refuzat oferta divină, Ahaz l-a respins pe Domnul. Domnul era Dumnezeul lui Isaia, și nu al lui Ahaz.

De ce este Domnul atât de răbdător și dornic să ne mântuiască, în timp ce noi suntem atât de orbi și împietriți?

Miercuri, 13 ianuarie – Semnul necerut (Isaia 7:14)

Oferta unui semn nu l-a clintit pe Ahaz și, când Dumnezeu a spus că va da El Însuși un semn, trebuia să fie ceva ce doar Divinitatea putea concepe (Isaia 55:9; 1 Corinteni 2:9). Surpriză! Semnul este un fiu.

7. Cine este femeia și cine este Copilul ei?

Nicăieri în Vechiul Testament nu este arătată împlinirea acestui semn așa cum s-a făcut pentru alte semne (Ghedeon - Judecătorii 6:36-40). Iată o parte dintre posibilele împliniri întemeiate doar pe Vechiul Testament:

1) Deoarece termenul tradus cu „fecioara” se referă la o tânără aflată la vârsta căsătoriei, mulți presupun că este o femeie căsătorită care trăiește în Ierusalim, probabil soția lui Isaia. În Isaia 8:3 este consemnată nașterea unui fiu al lui Isaia de către „prorociță” (soția lui, ale cărei solii profetice au fost, cel puțin, copiii ei - Isaia 7:3; 8:18). Însă acest fiu a fost numit Maher-Șalal-Haș-Baz (Isaia 8:1-4), nu Emanuel. Totuși, există o asemănare între ei: până să ajungă să poată alege binele sau răul, Siria și Israel aveau să fie pustiite (Isaia 7:16; 8:4).

2) Unii sugerează că Emanuel este Ezechia, fiul lui Ahaz, care a fost următorul rege. Dar acest fiu nu este numit nicăieri Emanuel.

3) Deoarece Emanuel este misterios, iar numele lui, tradus obișnuit prin „Dumnezeu cu noi”, se referă la prezența lui Dumnezeu, El ar putea fi chiar Fiul profetizat în Isaia 9 și 11. Descrierea Lui ca fiind divin (Isaia 9:6) și „Vlăstarul lui Isai” (Isaia 11:10) întrece tot ce ar fi putut fi atribuit bunului rege Ezechia.

4) Un copil născut în mod natural de o femeie *necăsătorită* aflată la vârsta căsătoriei ar fi fost nelegitim (Deuteronomul 22:20,21). De ce S-ar referi Dumnezeu la un asemenea copil ca la un semn care să inspire credință?

Noul Testament Îl identifică pe Isus cu Emanuel (Matei 1:21-23), născut în mod miraculos și în curăție dintr-o fecioară nemăritată, dar logodită. Isus este și Fiul lui Dumnezeu (Isaia 9:6; Matei 3:17), și „Odrasla”, și „Vlăstarul” lui Iese (Isaia 11:1,10; Apocalipsa 22:16). Poate că un „Emanuel” mai timpuriu, a cărui creștere i-ar fi dovedit lui Ahaz punctualitatea împlinirii profetice, ar fi servit drept antemergător al lui Isus. Nu știm. Dar știm ce avem nevoie să știm: „Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie” (Galateni 4:4), ca să ne facă parte de prezența Sa în viața noastră.

Cum ne mângâie realitatea venirii Fiului lui Dumnezeu între oameni?

Joi, 14 ianuarie – „Dumnezeu este cu noi!” (Isaia 7:14)

După cum numele copiilor lui Isaia au o anumită semnificație (*Șear-Iașub*, „O rămășiță se va întoarce” și *Maher-Șalal-Haz-Baz*, „Grăbește de pradă, aruncă-te asupra prăzii”) și numele *Emanuel* are o semnificație. Literalmente înseamnă „Dumnezeu cu noi”. Dar această traducere acceptată în mod obișnuit omite un lucru important. Așa cum se întâmplă cu celelalte nume evreiești de acest gen, din care lipsesc verbele, verbul „a fi” trebuie să fie adăugat pentru că nu este exprimat în limba ebraică. Prin urmare, *Emanuel* trebuie să fie tradus cu „Dumnezeu este cu noi” (compară cu Isaia 8:10), la fel ca numele *Isus*, forma grecească și scurtă a termenului ebraic *Yehoshua* sau *Ioshua*, care înseamnă „Domnul este mântuire”, în care verbul trebuie să fie adăugat (compară cu *Isaia*, care înseamnă „Mântuirea Domnului”).

Dar numele „Emanuel” nu este doar descriere abstractă, ci o afirmare a unei promisiuni care este împlinită acum: „Dumnezeu este cu noi!”

8. Care este semnificația făgăduinței că Dumnezeu este cu noi?

Nu există asigurare mai mare și mai plină de mângâiere. Dumnezeu nu le promite copiilor Lui că nu vor îndura greutate și durere, ci promite că va fi cu ei (vezi Psalmii 23:4 și Isaia 43:2).

„Unde era Domnul când cei trei prieteni ai lui Daniel au fost aruncați în foc? Cu ei! (Daniel 3:23-25). Unde era în timpul strâmtorării lui Iacov, când s-a luptat până în zori? În brațele lui Iacov, cât a putut de aproape (Geneza 32:24-30). Chiar și atunci când nu apare în mod fizic pe pământ, Domnul este cu poporul Său în experiențele lui. Unde era Domnul când noroadele l-au condamnat pe Ștefan? «Stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu» (Faptele 7:55). Când S-a ridicat la cer, Isus «a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte» (Evrei 1:3). De ce era El în picioare când Ștefan era pe punctul de a fi omorât cu pietre? După cum spunea Morris Venden: «Isus nu avea de gând să accepte așa ceva fără luptă!» - Roy Gane, *God's Faulty Heroes*, p. 66

Cum ne ajută cunoașterea faptului că Dumnezeu este cu noi, atunci când trecem prin încercări și suferințe grele?

Vineri, 15 ianuarie – Un gând de încheiere

„Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era «chipul lui Dumnezeu», chipul măreției și maiestății Sale, «strălucirea slavei Lui». Și tocmai pentru a manifesta această slavă a venit El în lumea noastră. Pe acest pământ întunecat de păcat, El a venit să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, să fie «Dumnezeu cu noi». De aceea, despre El s-a profetizat că «Îi vor pune numele Emanuel.» - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 19

„Ar fi fost bine pentru Regatul lui Iuda dacă Ahaz ar fi primit această solie ca din partea Cerului. Dar, alegând să se sprijine pe brațul de carne, el a căutat ajutor la păgâni. În disperare a trimis vorbă lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei [...]. Cererea a fost însoțită de un dar bogat din tezaurul regelui și al templului.» - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 329

Rezumat: Dumnezeu l-a adus pe necredinciosul rege Ahaz în situații în care a trebuit să ia decizii grele: să creadă sau să nu creadă. Aceasta era dilema. Chiar dacă Domnul i-ar fi dat orice semn pe care l-ar fi putut concepe, el a refuzat să Îi permită lui Dumnezeu să-i demonstreze că are cel puțin un motiv să creadă. În schimb, l-a ales ca „prieteni” pe împăratul Asiriei.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Ezechiel 11-17

1. De ce fel de templu s-au bucurat cei exilați?
2. Despre cine se spune că își purtau idolii în inimă?
3. Care sunt cetățile-surori ale Ierusalimului și unde sunt așezate geografic?
4. Cu ce scop i-a luat împăratul Babilonului prizonieri pe împărat și pe maimarii lui Iuda?

Evanghelizare, Secțiunea 11, subcapitolul „Boston și New England”

5. În ce fel puteau medicii să ajute mult în cadrul adunărilor din Boston?